

ת"פ 42291/02/16 - מוחמד דיסי נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

ת"פ 42291-02-16

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

תאריך: 17 יולי 2016

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין: מוחמד דיסי

ע"י ב"כ עו"ד עיסא אבו אלקיען ממשרד עו"ד

המבקש/הנאשם

דרוש נאשף

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה/המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שמואל ברזילי

החלטה

1. החלטה בבקשה לקבלת חומר חקירה.
2. ברקע לבקשה זו, כתב אישום המייחס לנאשם שתי עבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין ועסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק.
3. ואלה חומרי החקירה שנתבקש בית המשפט להורות על העברתם לידי ההגנה:

רשימה ממצה של מלוא האירועים הפליליים והפניות למשטרת ישראל שהיו במהלך השנה האחרונה באיזור כפר עקב/קלנדיה והטיפול בהם;

רשימה ממצה על מספר הדיווחים למשטרת ישראל על אירועים פליליים, כגון גניבות, תקיפות וכיו"ב, שארעו במהלך השנה האחרונה באיזור כפר עקב/קלנדיה והטיפול בהם;

רשימה ממצה של מספר הכניסות של משטרת ישראל, שלא לצרכים ביטחוניים לאיזור כפר עקב/קלנדיה במהלך השנה האחרונה;

רשימה ממצה של כל ההנחיות והנהלים בכל מה שקשור לכניסת משטרת ישראל לאיזור כפר עקב/קלנדיה לטיפול באירועים פליליים.

4. על פי סעיף 3 לבקשה, נועדו חומרים אלה להוות בסיס לטענה של הגנה מן הצדק [סעיף 149(10) לחסד"פ], ובתשובה לשאלות הבהרה של בית המשפט בדיון שנערך ביום 30.5.2016 ניתן ביטוי תמציתי לטענתה הצפויה של ההגנה, כי בשים לב, לכשל של משטרת ישראל באכיפת הסדר הציבורי בכפר עקב ובאזור לדבריה, יש לייחס משקל לצורך הקיומי של הנאשם להגן על עצמו, דבר שקיבל ביטוי בהחלטתו להחזיק בנשק.

בפני בית המשפט, לאחר כל זאת, שתי שאלות: ראשית, במישור הדיוני, האם נכון עשה הסנגור הנכבד כשביסס את בקשתו על סעיף 74; או כי היה עליו להגיש את בקשתו בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ; ושנית, במישור המהותי, האם יש להיעתר למבוקש.

5. המישור הדיוני.

א. ראשית אציין, שהגם, שאין חולקין, שמשמעות המושג "חומר חקירה" פורש בדרך מרחיבה [השווה, למשל, בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' ליאל שיינר**, ניתן ביום 23.1.2014], עדיין אין משמעות הדברים שניתן להכניס למושג זה כל דבר שלדעת הסנגור, נכבד ככל שיהיה, כבפרשתנו, עשוי, אולי, לשמש להגנת מרשו. עדיין נדרשת זיקה, ולו גם מסוימת, לאישום הקונקרטי שבמסגרתו נתבקש חומר זה [השווה בש"פ 8252/13 הנ"ל בפסקה 11; בש"פ 5425/01 **אל-חק נ' מדינת ישראל** פדי נ"ה(5) 426, 429]. הנתונים הכלליים שנתבקשו חורגים מגדרו של האישום הקונקרטי, ועל פי כל פרשנות מרחיבה שלא תהיה, מתקשה אני לראות בכך חומר חקירה.

ב. ושנית, כי, צודק ב"כ המאשימה בהפנותו את בית המשפט להלכת זוהר מזרחי, בה קבע בית המשפט העליון בחודשים האחרונים ממש, בבקשה דומה להפליא לבקשה זו שחתרה לקבלת נתונים לביסוס טענה בדבר הגנה מן הצדק (אומנם נטען בהליך התם לכיוון אחר - אכיפה בררנית, ואולם לענייננו, הדבר לא ישנה), שמקומה של בקשה זו, אם בכלל, בדיון על פי סעיף 108 לחסד"פ -

מקובלת עלי עמדת העוררת כי בנסיבות המקרה שלפנינו, סעיף 74 אינו המקום המתאים לכך... בהתאם לאמת המידה האמורה סבורני כי גם אם ננקוט גישה 'ליברלית', החומר המבוקש על ידי המשיב אינו יכול להיחשב כ'חומר חקירה' כאמור בסעיף 74 לחסד"פ, באשר אין הוא קשור לתשתית הראייתית שעליה מבוסס האישום.

אדגיש כי התייחסותי היא לקטגוריה שבה עסקינן, שבגדרה התבקש החומר הנוגע לסוג מסוים של טענת 'אכיפה ברננית'... טענה שאינה נוגעת לאישום גופו. ברם פנים רבות לה לטענת הגנה מן הצדק.. מובן כי אין באמור לעיל כדי לשלול את זכותו של המשיב לפנות בהמשך בבקשה לקבלת החומר המבוקש בגדי סעיף 108 לחוק סדר דין הפלילי" [בש"פ 2242/16 מדינת ישראל נ' זוהר מזרחי, ניתן ביום 31.3.2016].

ג. מן המקובץ עולה, שנפסק חד משמעית שעל בית המשפט לתת את דעתו לבקשה מסוג זה באספקלריה של סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי: היינו, כי על הפרק בקשה שאינה כלל בתחום חומרי החקירה, אלא בקשה, אולי לגיטימית לעצמה, על פי סעיף 108.

6. ומכאן, לגופה של בקשה, וזאת תיבחן, כאמור, כאילו הוגשה מלכתחילה על פי סעיף 108.

א. תחילה אציין שלטעמי, בשלב בו ניתנת החלטה זו, ראוי לבית המשפט להקפיד עם עצמו ולהיזהר מהתייחסות לטענת ההגנה לגופה בכל הקשור למידת הסכנה בחיים באזורים כאלה ואחרים, ולשאלה האם יש במגורים במקומות מסוימים מסוכנות שיש בה כדי להצדיק החזקת נשק: טענה זו, לדיון, אם בכלל, בהליך העיקרי.

ב. ואולם, אף בהינתן שעל הפרק טענה שיידרש בית המשפט לשקול בה, מכל סיבה שניתן להעלות על הדעת, דין הבקשה שבפני לדחיה.

1. ראשית, קיימת אי בהירות בסיסית בתפיסה שהיא יסוד לבקשה, לפיה ניתן תמיד לסווג כל פעילות משטרתית, כגון כניסה לכפר, אם נעשתה בעקבות אירוע נתון, שיש לסווגו כפלילי, אם לאו; על פני הדברים, אם בכלל, יש מקום לבדיקה השוואתית כלשהי באספקלריה של גודל האוכלוסיה בשטח מסוים; ועל פני הדברים, כשנדרש בית המשפט, למשל, להורות על הגשת "מספר הכניסות של משטרת ישראל שלא לצרכים ביטחוניים", ספק רב עד כמה ניתן להבחין בין כניסה שלא לצורך ביטחוני לכניסה שהיא כן, ומהי בכלל כניסה שתחשב במניין. לשון אחר: היעדרות למבוקש, משמעה צו שיוביל לצורך לבחינה ועיבוד מאגרי נתונים, שאינו ענייני להקשרים הרלוונטיים.

2. ומעבר לכל האמור, נותנת הדעת, שהנתונים שנתבקשו, ואפילו אסבור שניתן עקרונית לגבשם תוך

קביעה מהו אירוע פלילי ומהי כניסת משטרה לכפר שיש לספור (ולא כך דעתי), הינם, למיטב הערכה, נתונים חסויים משיקולים שבמרכזם שלום הציבור. קשה שלא להניח שלא קיימות כניסות רבות מוסוות, קשה שלא להניח שבכל הקשור להגעת משטרת ישראל לכפר עקב, ולמעשה, לכל מקום בארץ, לא נכון יהא להורות על פרסום הנתונים משיקולים שבמרכזם האינטרס הציבורי. וחשוב מכך, בשים לב לרכיב האחרון בבקשה, המתייחס להנחיות ולנהלים של המשטרה, ספק אם נכון להביא לחשיפתם, באשר קשה שלא להניח שלא נכללות בהן גם הוראות, שיפה להן הצנעה.

7. כללו של דיון. בכל ההערכה להגנה ותוך שאשוב ואציין שאת הדיון בטענת ההגנה לעצמה אותר להליך העיקרי, על הפרק בקשה שדינה לדחייה. אין אלה נתונים שיש להורות על העברתם לידי ההגנה, בין אם על פי סעיף 74, באשר אין המדובר בחומר חקירה כלל, ובין אם מהשיקולים הלגיטימיים לדיון בבקשה על פי סעיף 108.

8. להמשך דיון, 15.8.2016 בשעה 8:30.

זימון מתורגמן; ליווי שב"ס.

ניתנה היום, 17 יולי 2016, במעמד הצדדים.